

OPĆINSKI GRAĐANSKI SUD U ZAGREBU
Vukovarska 84, 10000 Zagreb

Tužitelj: **Nada Landeka, Miroševička cesta 132A**, 10040 Zagreb, OIB: 66442372699

I Tuženik: **Zagrebačka banka d.d.** Trg bana Josipa Jelačića 10, OIB: 92963223473

II Tuženik **DDM Invest III AG**, Schochenmühlestrasse 4, 6340 Baar, Švicarska, u Hrvatskoj zastupano po odvjetniku Davoru Jonjiću iz Zagreba, II. Malešnica 27, OIB: 93155702620, po specijalnoj punomoći na kojoj su ovjereni potpisi kod Javnog bilježnika Daniela Billa iz Kantona Zug dana 07.08.2019. s pečatom Apostille od 08.08.2019. posl. broj 11263/19
Lucrum Novus

III Tuženik: **Lucrum Novus d.o.o. Sesvete, Pavla Lončara 13**, OIB. 57623866429
zastupano po ovlaštenoj osobi Zvonimir Čuljak, OIB: 26000786913 Sesvete, Ulica Pavla Lončara 13

T U Ž B A

*radi utvrđenja ništetnosti ugovora
zbog nepoštenih ugovornih odredbi
zbog nepoštenih i nemoralnih pobuda*

v.p.s. 1500,00 EUR

I Tužiteljica je stečajni i razlučni vjerovnik u stečajnom postupku Stečajna masa iza DI FENIKS d.o.o. poslovni broj St 201/2018 kod Trgovačkog suda u Bjelovaru. Razlučno pravo tužiteljice upisano je u drugom redu na nekretnini k.č. br. 5791 z.k. uložak 7195 k.o. Sesvetski Kraljevec.

Dokaz: rješenje Trgovačkog suda u Bjelovaru

Zk izvadak za nekretninu k.č. br. 5791 upisana u z.k. ul. 7195 k.o. Sesvetski Kraljevec

Tuženici su prijašnji i sadašnji založni vjerovnici čije založno pravo je upisano na nekretnini k.č. br. 5791 z.k. uložak 7195 k.o. Sesvetski Kraljevec u prvom prednosnom redu. Tuženici su se prijavili u stečajnom postupku St 201/2018 kod Trgovačkog suda u Bjelovaru u svojstvu razlučnog vjerovnika, čije pravo se temelji na Ugovoru o dugoročnom kreditu za projektno financiranje Broj ugovora 3205678243 od 08.11.2005. godine, solemniziran po javnom bilježniku Ignacu Vugeru iz Sesveta, Karlovačka ulica 2, pod posl. br. OU-1867/2005 dana 10.11.2005. godine sklopljenim između I Tuženika Zagrebačke banke d.d. i trgovačkog društva KORAPROM d.o.o. za graditeljstvo i usluge, Sesvetski Kraljevec, Sesvetska cesta 116, OIB: 99328130389 (brisano iz sudskog registra rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu pod posl. br. Tt-11/117436-1 od 30.09.2013. godine).

*Dokaz: Ugovor o kreditu Broj Ugovora 3205678243 sklopljen između Zagrebačke banke d.d. i trgovačkog društva KORAPROM d.o.o., Jamac Ivan Čuljak
Ugovor o ustupu i prijenosu prava i tražbina od 27.09.2019.
Ugovor o ustupu tražbine (cesija) od 23.02.2022.*

II Tuženik je sklopio sa I Tuženikom, Zagrebačkom bankom d.d. dana 27.09.2019. godine Ugovor o ustupu i prijenosu prava i tražbina kojim su na II Tuženika prenesene prava i tražbine iz Ugovora o dugoročnom kreditu broj ugovora 3205678243 od 08.11.2005. godine. Prijenosom prava i tražbine prenešeno je i založno pravo i sva druga sporedna prava (ZOO čl. 81).

U Članku 14. Ugovora o dugoročnom kreditu broj ugovora 3205678243 od 08.11.2005. godine „*radi osiguranja cjelokupne tražbine Kreditora prema Korisniku kredita založni dužnik Ivan Čuljak, Ulica P. Lončara 13, Sesvete i Tomo Valjak iz Sesveta, Sesvetska cesta 116 zalažu cijeli suvlasnički dio nekretnine uključujući i zemljište i zajedničke dijelove zgrade, povezan temeljem odredbe članka 68. i 370. stavka 4. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima, s vlasništvom posebnog dijela nekretnine upisane kod Općinskog suda u Sesvetama u z.k. ul. br. 3659 zemljišno knjižno tijelo A1 sagrađenoj na čest. kat. br. 376/11 i to 1 Udio 12,67/100 dijela*“

Preuzimatelji ustupljene tražbine iz Ugovora o dugoročnom kreditu za projektno financiranje II Tuženik i III Tuženik upisali su se temeljem osporenih Ugovora o ustupu tražbine na nekretninu upisanu u z.k. ul. 7195 k.č. br. 5791 k.o. Sesvetski Kraljevec, zemljišno knjižno stanje različito je od Čl. 14. Ugovora o dugoročnom kreditu broj ugovora 3205678243 od 08.11.2005.

III Tuženik je sa II Tuženikom sklopio Ugovor o ustupu tražbine (cesija) dana 23.02.2022. godine. Člankom 2. Ugovora navodi se da postoji dug prema dužniku **KORAPROM d.o.o.**, Sesvetski Kraljevec, Sesvetska cesta 116, OIB 99328130389 (brisano iz sudskog registra rješenjem Trgovačkog suda u Zagrebu pod posl. br. Tt-11/17436-1 od 30.08.2013.

DIP d.d. u stečaju, Karlovac, Banija 127, OIB: 30665083841 **IVAN ČULJAK**, Ulica Pavla Lončara 13, Sesvete, OIB 85057102558 i to u ukupnom iznosu od HRK 1.066.776,64 kn prema izvodima iz poslovnih knjiga Cedenta na dan 27.12.2021. godine koji je u prilogu Ugovora. **Ugovor o ustupu i prijenosu prava i tražbina od 27.09.2019. ovjeren kod Javnog bilježnika Ilinke Lisonek pod brojem OV-8125/2019 od 27.09.2019. ne sadrži taj iznos tražbine.**

II Ugovorom o ustupu tražbine od 23.02.2022. godine na III Tuženika prenešena su prava i potraživanja i sva sporedna prava iz Ugovora Uknjižbom u zemljišne knjige založnog prava u korist III Tuženika, založnik vjerovnik stekao je uvjete za prijavu u stečajni postupak St 201/2018 kod Trgovačkog suda u Bjelovaru u svojstvu razlučnog vjerovnika. Ugovoru o ustupu tražbine od 23.02.2022. godine priliježu „Izvodi iz poslovnih knjiga“ jednostrano sastavljeni od II Tuženika te se u istima navodi da na dan 28.12.2021. godine I Tuženik duguje II Tuženiku **56.140,90 EUR po osnovi glavnice, 84.236,05 EUR po osnovi zatezne kamate, 399,06 EUR** po osnovi troškova. Istovremeno je III tuženik jednostrano izradio i još nekoliko Izvoda iz poslovnih knjiga sa obračunatim nedefiniranim troškovima koji nisu sastavni dio ugovora sklopljenim sa I tuženikom.

*Dokaz: uvid u zemljišno knjižni izvadak u prilogu
uvid u Ugovore u prilogu*

Ugovor sklopljen između II tuženika i III tuženika ništetan je iz razloga jer je protivan Ustavu Republike Hrvatske, prisilnim propisima i moralu društva. Ugovor o dugoročnom kreditu broj 3205678243, Kreditna partija 5100132610 sklopljen je između I tuženika Zagrebačke banke d.d. i dužnika KORAPROM d.o.o. zastupano po Ivanu Čuljku

koji je ujedno bio i vlasnik dužnika, i odgovorna osoba, i sudužnik i jamac platac te je njegova zakonska i moralna obveza podmiriti dug iz Ugovora o dugoročnom kreditu. Kako kreditnu obvezu nije podmirivao, kredit je u cijelosti dospio na naplatu a na nekretnini upisanoj u z.k. ul. 7195 k.o. Sesevski Kraljevec pokrenut je ovršni postupak. U periodu od 2005. godine do 2010. godine promijenio se vlasnik nekretnine, pa je uknjiženi vlasnik bilo trgovačko društvo Monolit d.o.o., Nikole Teske 29, Križevci, OIB: 66285478165. Dana 30.12.2010. godine trgovačko društvo Monolit d.o.o. prodalo je označenu nekretninu trgovačkom društvu DI FENIKS d.o.o., Topolovečki priključak 5A, 10040 Zagreb, OIB: 38166118320 za iznos od 1.439.162,51 kn. Međutim, kupac nije u cijelosti isplatio kupovninu, dio imovine DI FENIKS d.o.o. po osnovi kupovnine (roba i materijal u iznosu od 100.685,00 EUR glavnice) prešlo je u imovinu Ivana Čuljka koji je tim materijalom zatvarao obveze kod Zagrebačke banke d.d. ili je dalje investirao u posao. Trgovačko društvo DI FENIKS d.o.o. nije nikada stupilo u posjed nekretnine, niti se moglo uknjižiti kao vlasnik nekretnine obzirom da je na nekretnini bila upisana zabilježba ovrhe što je sprječavalo upis prava vlasništva. **Nekretninu su godinama bespravno i bez ikakve naknade koristili Ivan Čuljak i njegovi sinovi Petar Čuljak i Zvonimir Čuljak te supruga Marija Čuljak. Ujedno su napravili velike režijske troškove radi čega je električna energija u konačnici bila isključena**, a isto tako i troškove za ostale komunalne usluge.

Dokaz: fotografije nekretnine i korisnika, Izvješće stečajne upraviteljice Ivane Brebrić

Nad Likvidacijskom masom iza DI FENIKS d.o.o. otvoren je stečaj u listopadu 2018. godine. Stupanjem novog ovrhovoditelja u ovršni postupak – ovrhe na nekretnini, koji ovršni postupak je pokrenuo raniji ovrhovoditelj Zagrebačka banka d.d. ovršni postupak je obustavljen zbog odredbi Ovršnog zakona koji za pokrenute ovršne postupke do 2014. godine nije dozvoljavao subjektivnu promjenu ovrhovoditelja u ovršnom postupku. Te okolnosti omogućile su Stečajnoj masi iza DI FENIKS d.o.o. uknjižbu u zemljišne knjige prava vlasništva, a što nije moglo biti provedeno u periodu od 2010. godine do 10.09.2021. godine zbog zabilježbe ovrhe.

Potom su II tuženik i III tuženik sklopili Ugovor o ustupu tražbine (cesija) kojim su dugovanja Ivana Čuljka i njegovog trgovačkog društva KORAPROM prenešena na trgovačko društvo Lucrum Novus d.o.o. u kojem društvu je osnivač sin Ivana Čuljka Petar Čuljak, a direktor društva je bio dužnik iz tog kredita Ivan Čuljak, dok je prokurator bio drugi sin Ivana Čuljka Zvonimir Čuljak, društvo Lucrum Novus d.o.o. stupilo je u novo pokrenuti ovršni postupak koji je pokrenuo II tuženik, temeljem iste ovršne isprave, najprije u svojstvu treće osobe a potom, subjektivnom preinakom i kao ovrhovoditelj u ovršnom postupku na nekretnini k.č. br. 5791 upisanoj u z.k. uložak 7195 k.o. Sesevski Kraljevec zastupan po Zvonimiru Čuljku (sinu Ivana Čuljka) te predlažu obustaviti ovršni postupak koji je ranije pokrenula kao vjerovnik Zagrebačka banka d.d. protiv dužnika Koraprom d.o.o. i Ivana Čuljka sudužnika i jamca (oca Zvonimira Čuljka). **Točnije sami sebi su otpisali dug i obustavili ovrhu između ostalog i ovrhu na stanu u kojem žive**, a onda je dužnik Ivan Čuljak uz sinove Petra i Zvonimira Čuljka preko povezane pravne osobe Lucrum Novus d.o.o. krenuo u pohod naplate potraživanja na imovini stečajnog dužnika Stečajna masa iza DI FENIKS d.o.o., (sve temeljem neistinitih i nevjerodostojnih isprava i temeljem nepostojeće tražbine) kojoj Ivan Čuljak duguje iznos od 100.685,00 EUR, i sa namjerom nanošenja štete stečajnim vjerovnicima, između ostalih i tužiteljici.

Sve navedeno, smišljeni je plan Ivana Čuljka i njegovih sinova kako bi se stvorili uvjeti za prijavu razlučnog prava u stečajni postupak iza Stečajne mase iza DI FENIKS D.O.O.,

obzirom da je ranije I tuženik bio uknjižen u prvom prednosnom redu u zemljišnoj knjizi, a što bi im omogućilo da se (iako je Ivan Čuljak njihov otac dužnik u tom postupku) namire iz kupovnine prodane nekretnine koja je bila u vlasništvu Stečajna masa iza DI FENIKS d.o.o. Istovremeno je Čuljak Ivan dužan i DI FENIKS d.o.o. – sada Stečajna masa iza DI FENIKS d.o.o. iznos od 743.760,10 kn protuvrijedno od 100.685,00 EUR glavnica, o čemu je Ivan Čuljak ovjerio i Izjavu o pristupanju dugu kod Javnog bilježnika Milke Čergar iz Sesveta na dan 30.12.2010. godine pod brojem OV-23021/2010. Istoga dana ovjerio je Ivan Čuljak i Ugovor o ispunjenju obveze kojim se obvezuje u cijelosti ispuniti obveze prema DI FENIKS d.o.o. pravnom predniku Stečajna masa iza DI FENIKS d.o.o. u iznosu od 100.685,00 EUR.

Međutim, kupnji nekretnine u Sesevskom Kraljevcu koja je trebala biti dio kupovnine za halu izgrađenu na k.č. br. 939/6 k.o. Križ u vlasništvu prednika Stečajne mase iza DI FENIKS d.o.o., prethodila je provjera stanja duga kod Zagrebačke banke d.d., te je Zagrebačka banka d.d. **dostavila Izvod iz poslovnih knjiga u kojem stoji da je dug na kraju 2010. godine bio svega 978,00 kn**, što je i plaćeno u cijelosti.

Dokaz: Izvod iz poslovnih knjiga Zagrebačke banke

Ujedno je Ivan Čuljak koji je u svojstvu direktora LUCRUM NOVUS d.o.o. dao punomoć odvjetniku Davoru Jonjiću za zastupanje u predmetu St 201/2018 kod Trgovačkog suda u Bjelovaru i dužnik Stečajne mase iza DI FENIKS d.o.o. temeljem Izjave o pristupanju dugu od 30.12.2010. godine i to u iznosu od 743.760,10 kn (100.685,00 EUR, i temeljem Ugovora o ispunjenju obveze od 30.12.2010. godine kojim su regulirani međusobni odnosi između Ivan Čuljak i trgovačkog društva DI FENIKS d.o.o. sada Stečajna masa iza DI FENIKS d.o.o. Dugovani iznos Ivan Čuljak je sve do 2022 godine obećavao u više navrata platiti, međutim isti nije podmirio. Suprotno moralu društva i prisilnim propisima, Ivan Čuljak je u svojstvu direktora trgovačkog društva Lucrum Novus d.o.o. koje društvo je osnovalo njegov sin Petar Čuljak opunomoćio punomoćnika odvjetnika Davora Jonjića koji je prethodno u svojstvu punomoćnika II tuženika sklopio i ugovor između I tuženika i II tuženika, da u svojstvu novog razlučnog vjerovnika prijavi razlučno pravo u stečajnom postupku nad Stečajna masa iza DI FENIKS d.o.o. te predlaže žurnu prodaju nekretnine upisane u k.č. br. 5791 k.o. Sesevski Kraljevec upisanu u z.k. ul. 7195 i namirenje novog razlučnog vjerovnika iz kupovnine.

III Dakle radi se o apsolutno nemoralnom i ništetnom pravnom poslu sklopljenom između II tuženika i III tuženika jer je takvim pravnim poslom došlo do krađe tuđih prava i imovine koja je bez osnove prešla u imovinu III tuženika. Prvenstveno, dužnik Ivan Čuljak je pravnim manipulacijama i slalomima izbjegao platiti obvezu i dug prema vjerovniku Zagrebačkoj banci d.d. a isto tako izbjegava platiti obvezu prema trgovačkom društvu DI FENIKS d.o.o., a suprotno Ustavu, moralu i propisima, preuzetom tražbinom, pravima i obvezama od II tuženika DDM-a stupio je u položaj razlučnog vjerovnika, iako ima status dužnika i Stečajna masa iza DI FENIKS d.o.o. tvrtki Lucrum Novus d.o.o. kao ni predniku Zagrebačkoj banci d.d. ne duguje ništa, uslijed čega dodatno dolazi do oštećenja Stečajne mase iza DI FENIKS d.o.o. i ujedno i do oštećenja drugih razlučnih vjerovnika i stečajnih vjerovnika Stečajne mase iza DI FENIKS d.o.o. Uz sve navedeno, **dugovanja prema Zagrebačkoj banci nije bilo ni u neznatnom dijelu, jer je upravo DI FENIKS d.o.o. sada Stečajna masa iza DI FENIKS d.o.o. svojim sredstvima omogućila dužniku Ivanu Čuljku omogućila da podmiri dug prema Zagrebačkoj banci.** Dokaz navedenom su i obustave ovrha koje su bile u tijeku.

Takav nemoralan i protuustavan pravni posao ne može proizvoditi nikakve pravne učinke.

Nije sporno da su obje ugovorne strane, i II tuženik i III tuženik znali da je Ivan Čuljak dužnik Zagrebačke banke d.d., te da je Ivan Čuljak i dužnik DI FENIKS d.o.o. sada Stečajna masa iza DI FENIKS d.o.o., **te su oba ugovaratelja nastupila nemoralno i sa nedopuštenim pobudama vodeći se isključivom motivacijom stjecanja novca na nemoralan i protupravan način.**

Navedeno prvenstveno proizlazi i iz činjenice da **obračunati iznos od 1.066.776,64 kn iz čl. 2. Ugovora o ustupu nema temelja ni uporište u ugovoru koji je ustupljen DDM od strane I tuženika, niti ima podlogu u stvarnom stanju dugovanja, već je isti očigledno osmišljen kako bi nadmašio dugovanje Ivana Čuljka prema Stečajnoj masi iza DI FENIKS d.o.o.** Ujedno je protupravno i nelogično da bi ostatak glavnice od 144.683,00 EUR iz Ugovora o kreditu broj 3205678243 iznosio 56.140,90 EUR a da su zatezne kamate 84.236,05 EUR. Zakonom o obveznim odnosima propisano je da se najprije zatvaraju obveze po osnovi zakonske zatezne kamate i troškova, potom po osnovi redovne kamate, a na kraju i glavnica. Dakle, u situaciji kada je glavnica umanjena, definitivno ne mogu egzistirati zakonske zatezne kamate u tako visokom iznosu i to koji zamalo premašuje dvostruko iznos glavnice (koji iznos isto tako nije vjerodostojan). Osim navedenog ni redovna ni zakonska zatezna kamata nisu na obračunljiv i predvidljiv način upisane u zemljišnoj knjizi, pa založno pravo po osnovi kamate nije ni stečeno. Obzirom da založno pravo u pogledu kamata nije zasnovano, i za redovnu i zateznu kamatu nastupila je zastara. Navedeno dodatno potvrđuje činjenica da ovršni postupci koji su bili u tijeku su obustavljeni jer je ovrhovoditelj povukao prijedlog za ovrhu, pa se smatra da nije bio ni pokrenut.

Na 7. sjednici Građanskog odjela Vrhovnog suda RH dana 21. studenog 2019. godine pod brojem Su-IV-56/19-15 zauzeto je pravna shvaćanje obvezujuće za sve niže sudove:

1. "Potraživanja zatezne kamate koje su zajedno s glavnicom utvrđene pravomoćnom sudskom odlukom ili odlukom drugog nadležnog tijela javne vlasti ili nagodbom pred sudom ili drugim nadležnim tijelom, odnosno javnobilježničkim aktom, i koje dospijevaju ubuduće, sukladno čl. 379. st. 2. ZOO/91 (čl. 233. st. 2. ZOO/05) zastarijevaju u trogodišnjem roku predviđenom za zastaru povremenih tražbina računajući od ovršnosti ovršnih isprava."

Zatezna kamata propisana je zakonom, a sudska odluka, kojom je određena njena naplata treba biti određiva, te je uobičajeni način određenja naplate zakonske zatezne kamate da se ona odredi navođenjem njenog tijeka (vremenskog perioda u kojem se obračunava) u odnosu na konkretne iznose glavničnog potraživanja i navođenjem zakonske godišnje stope.

Ni II tuženik ni III tuženik nisu svojim jednostrano sastavljenim Izvodom iz poslovnih knjiga dokazali istinitost knjiženja dospjelog dugovanja. Njihove su tvrdnje neistinite, a knjiženje protivno odredbama Zakona o računovodstvu koji nalaže da knjiženje mora biti istinito, potpuno, vjerodostojno, i provedeno na način da treća osoba koja nije sudionik toga posla u svakom trenutku može razumjeti iz poslovnih knjiga tijek poslovnog odnosa. To ovdje definitivno nije slučaj jer se radi ne samo o nemoralnim pobudama i nemoralnim i neustavnim poslovnim aktivnostima, već se radi i o potpuno neistinitim knjiženjima. Na takovim knjiženjima ne može se niti temeljiti odluka ni u stečajnom postupku ni u ovršnom postupku jer Izvod otvorenih knjigovodstvenih stavaka nije ni vjerodostojna ni ovršna isprava, nije ni

javna isprava u smislu čl. 230 ZPP, pa priloženi izvadak uz Ugovor o ustupu tražbine (cesija) od 23.02.2022. godine) iz poslovnih knjiga II tuženika ne predstavlja dokaz o osnovi i visini potraživanja.

*Dokaz: Izvodi iz poslovnih knjiga II tuženika (uz Ugovor o ustupu tražbine)
Financijsko/knjigovodstveno vještačenje*

Izvadak otvorenih knjigovodstvenih stavaka na dan 28.12.2021. godine jednostrano sastavljena od II tuženika nije javna isprava, nije ni ovjeren, ni potpisan, i nema dokaznu snagu javne isprave u smislu čl. 230. ZPP-a niti se u pogledu dokazne snage može izjednačiti sa javnom ispravom jer Ovršni zakon ne utvrđuje zakonsku presumpciju u odnosu na istinitost onoga što se u vjerodostojnoj ispravi potvrđuje.

Kako samo za javnu ispravu vrijedi presumpcija istinitosti onoga što se u njoj potvrđuje ili određuje, sve dok se ne dokaže suprotno, to priloženi jednostrano sastavljeni izvadak iz knjigovodstvenih stavaka ovrhovoditelja ne predstavlja vjerodostojan dokaz o postojanju tražbine ovrhovoditelja s osnove zakonske zatezne kamate, a takav zaključak potvrđuje i sadržaj odredbe čl. 54. st. 2. OZ-a budući da se u slučaju osporavanja osnovanosti tražbine iz vjerodostojne isprave postupak ovrhe na temelju vjerodostojne isprave mora nastaviti u parnici tijekom koje je vjerovnik dužan dokazati osnovanost svoje tražbine.

O navedenom dokazuje i pravno stajalište Županijskog suda u Varaždinu- „*Izvadak iz poslovnih knjiga ne predstavlja vjerodostojan dokaz o postojanju i visini tražbine ovrhovoditelja. Izvadak iz poslovnih knjiga predstavlja vjerodostojnu ispravu u smislu odredbe čl. 28. OZ-a na temelju koje se može odrediti ovrha, a da bi vjerodostojna isprava bila podobna za ovrhu u njoj moraju biti točno naznačeni vjerovnik i dužnik, te predmet, vrsta, opseg i vrijeme ispunjenja novčane obveze, pri čemu vjerodostojna isprava mora sadržavati i datum dospijeca tražbine, sukladno odredbi čl. 28. st. 2. i 3. OZ-a. Međutim, pogrešno je stajalište prvostupanjskog suda da je vjerodostojna isprava istovremeno i vjerodostojni dokaz. Vjerodostojna isprava nije javna isprava, pa nema dokaznu snagu javne isprave u smislu odredbe čl. 230. ZPP-a, niti se može u pogledu dokazne snage izjednačiti s javnom ispravom jer Ovršni zakon ne utvrđuje zakonsku presumpciju u odnosu na istinitost onoga što se u vjerodostojnoj ispravi potvrđuje, odnosno određuje, kao što to propisuje odredba čl. 230. ZPP-a u odnosu na dokaznu snagu javne isprave.*

Kako samo za javnu ispravu vrijedi presumpcija istinitosti onoga što se u njoj potvrđuje ili određuje, sve dok se ne dokaže suprotno, to priloženi izvadak iz poslovnih knjiga ovrhovoditelja ne predstavlja vjerodostojan dokaz o postojanju i visini tražbine ovrhovoditelja, a neosnovanost stajališta prvostupanjskog suda o dokaznoj snazi vjerodostojne isprave potvrđuje i sadržaj odredbe čl. 54 st. 2 OZ-a, budući da se u slučaju, makar i općenitog osporavanja osnovanosti tražbine iz vjerodostojne isprave, postupak ovrhe na temelju vjerodostojne isprave mora nastaviti u parnici tijekom koje je vjerovnik dužan dokazati osnovanost svoje tražbine.“ Broj odluke: Gž-2583/14-2)

IV Izvod iz poslovnih knjiga II tuženika nije ni vjerodostojan ni istinit. II tuženik nije mogao prenijeti na sebe više prava nego li je imao I tuženik a kako neistinito prikazuje i III tuženik.

U zemljišnoj knjizi na nekretnini upisanoj u z.k. ul. 7195 k.o. Sesevetski Kraljevec bilo je upisano u korist I tuženika založno pravo-hipoteka pod posl. br. Z-3826/05 temeljem

Ugovora o dugoročnom kreditu za projektno financiranje od 08.11.2005. godine br. 3205678243 solemniziranog kod j.b. Vuger Ignaca pod br. OU-1867/2005 dana 10.11.2005. godine u iznosu od EUR 144.683,00 kunske protuvrijednosti uz „kamate, naknade i druge troškove prema Ugovoru“. Takav upis u zemljišnu knjigu nije odrediv i ne predstavlja upisano založno pravo u pogledu zakonske zatezne kamate, redovne kamate i troškova. Navedeno potvrđuje i sudska praksa.

„Založno pravo se stječe upisom u zemljišne knjige, a taj upis ima konstitutivno značenje, pa se tražbina osigurana hipotekom iz založene nekretnine može namiriti samo za iznos koji je upisan u zemljišne knjige“ u skladu s općim i posebnim pravilima za upis hipoteke iz članaka 35. do 38. Zakona o zemljišnim knjigama (Narodne novine broj: 91/96, 68/98, 137/99, 114/01, 100/04, 107/07, 152/08, 126/10, 55/13 i 60/13).

Odredba čl. 36. Zakona o zemljišnim knjigama glasi:

(1) Hipoteka se može upisati samo glede točno određene svote u novcu. Svota može biti određena i u skladu s pravilima o valutnoj ili indeksnoj klauzuli.

(2) Uz tražbinu za koju je ugovoreno da se plaćaju kamate upisuje se i kamatna stopa. Ako su ugovorene zakonske kamate, umjesto kamatne stope, upisat će se: zakonska kamata.

*Upis stvarnog prava za korist stjecatelja konstitutivan je za stjecanje stvarnog prava u smislu čl. 119.-120., 263., 288. i 309. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima ("Narodne novine", broj 91/96, 68/98, 137/99, 22/00, 73/00 i 114/01, dalje: ZV). **Ako kod stjecanja kojeg od stvarnih prava na nekretninama temeljem pravnog posla ne dođe do upisa u zemljišne knjige kao valjanog načina stjecanja, stjecatelj nije postao nositelj stvarnog prava.***

Ni I tuženik, ni II tuženik nemaju u zemljišnoj knjizi u svoju korist upisano založno pravo u pogledu stope redovne kamate, u pogledu zakonske zatezne kamate i jasno definiranih troškova, kako to nalaže čl. 36. Zakona o zemljišnim knjigama. Stoga nije jasno kako su II tuženik i III tuženik uopće mogli obračunati kamatu i obračun iste dostaviti u sudski postupak St 201/2018 radi namire po osnovi razlučnog prava, kad za to ne raspolažu nikakvom ispravom, a kamo li ovršnom ispravom niti je redovna i zakonska zatezna kamata upisana u zemljišnoj knjizi.

Ništetnost nepoštenih ugovornih odredbi u Ugovoru o dugoročnom kreditu za projektno financiranje od 08.11.2005. godine, primjenom Direktive EEZ 93/13 od 05. travnja 1993. godine i Izmjene i Dopune Direktive EEZ 2019/2161 od 27. studenoga 2019

Ugovorom o kreditu broj 3205678243 sklopljen između I tuženika Zagrebačke banke d.d. i pravne osobe dužnika Koraprom d.o.o. ugovoren je iznos kredita od 144.683,00 EUR s valutnom klauzulom, s pripadajućim kamatama, s namjenom projektnog financiranja, dok je Ivan Čuljak kreditna sredstva iskoristio za rješavanje stambenog pitanja dok je pravna osoba Koraprom d.o.o. dužnik bila samo formalno. Sudužnik i jamac platac po kreditu je Ivan Čuljak, ujedno i osnivač i direktor društva Koraprom d.o.o. Ugovorena je redovna kamata od 7% godišnje, interkalarna kamata, po stopi jednakoj stopi redovne kamate, sve u kunskoj protuvrijednosti na dan plaćanja, obračunano po srednjem tečaju Zagrebačke banke na dan plaćanja.

Stopa redovne kamate uvećava se u skladu s Odlukom o kamatnim stopama Kreditora, te će Kreditor obračunati i naplatiti ugovornu kamatu primjenom stope kamate po dospjeću određene u skladu s Odlukom o kamatnim stopama Kreditora, i to za cijelo razdoblje do dana

plaćanja. Korisnik kredita obvezuje se platiti i naknade u skladu s Odlukom o tarifi naknade za usluge Kreditora.

Ugovorom o dugoročnom kreditu za projektno financiranje broj 3205678243 od 08.11.2005. godine ugovorena je kamatna stopa od 7% godišnje, promjenjiva, sukladno Odluci o kamatnim stopama banke, te ukoliko Korisnik ne plati dospjele kamate u roku dospelja, godišnja redovna kamatna stopa povećava se za određeni p.p. (postotni poen) sukladno kriterijima koji će biti utvrđeni Odlukom Uprave Banke za svaku poslovnu godinu, kao i da banka zadržava pravo promjene kamate i naknade , načina i osnovice obračuna, te uvjeta, rokova i načina naplate kamata i naknade, sukladno svojim općim i pojedinačnim aktima.

I Tuženik je zaključujući predmetni Ugovor o dugoročnom kreditu za projektno financiranje od 08.11.2005. godine koristio u istima nišetne i nepoštene ugovorne odredbe, na način da je ugovorena jednostrano promjenjiva kamatna stope, te povećanje iste za neodređeni i neodredivi postotni poen, a prije zaključenja i u vrijeme zaključenja predmetnih ugovora tuženik kao trgovac nije niti korisnika kredita, niti založnog dužnika kao zemljišnoknjižnog prednika tužitelja u cijelosti informirao o svim potrebnim parametrima bitnim za donošenje valjane odluke utemeljene na punoj obavijesti, a tijekom pregovora i u svezi sa zaključenjem predmetnih ugovora o kreditu, što je imalo za posljedicu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana.

Sklapanjem predmetnog Ugovora o kreditu koji predstavlja adhezioni ugovor u konkretnom slučaju, I Tuženik je postupio suprotno odredbama Zakona o obveznim odnosima čl.322. zaključivši predmetni ugovor o kreditu, koristeći u istom, nišetne i nepoštene ugovorne odredbe, ugovarajući jednostrano promjenjivu kamatnu stopu, sa neodređenim i neodredivim parametrima, ugovarajući za sebe povećanje kamatne stope za neodređeni i neodredivi postotni poen, a koji je vezan isključivo za buduće neodređene i neodredive kriterije koji će biti utvrđeni Odlukom uprave banke za svaku poslovnu godinu.

Slijedom navedenog I Tuženik je prilikom sklapanja predmetnog Ugovora o kreditu postupao suprotno odredbama čl. 322. Zakona o obveznim odnosima, jer nije založnom dužniku transparentno izložio konkretna djelovanja i učinak svih faktora koji utječu na kreditnu zaduženost, a sve uz predočenje točnih i razumljivih kriterija na temelju kojih potencijalni korisnik kredita, sudužnik-jamac i založni dužnik može procijeniti ukupne ekonomske posljedice koje će za njega proizaći sklapanjem ugovora o kreditu i to vezano za obim njegovih obveza i za iznos zaduženja za čitavo vrijeme trajanja ugovora o kreditu.

Slijedom iznesenog nedvojbeno je da su odredbe koje se odnose na jednostrano promjenjivu kamatnu stopu, predmetnog Ugovora o kreditu nišetne, temeljem prethodno citiranih zakonskih odredbi Zakona o obveznim odnosima, neovisno o činjenici što su ugovor sklopile pravne osobe, **ali je u konkretnom slučaju sudužnik i jamac platac fizička osoba Ivan Čuljak, koji je putem bliskih osoba i pravne osobe u vlasništvu bliske osobe, višekratnim ustupanjem tražbina prenio nepoštene i nišetne ugovorne odredbe i na njima temeljio uknjižbu založnog prava u zemljišnoj knjizi kao založni vjerovnik u prvom prednosnom redu, dok je tužiteljica založni vjerovnik u drugom redu, te stečajni vjerovnik na čija prava izravno utječu činjenice i da Ugovor o dugoročnom kreditu za projektno financiranje sadrži nepoštene i nišetne ugovorne odredbe, te neposredno na prava tužiteljice utječu činjenice da su se višekratnim ustupom tražbina i prava, i založnog prava u kojem nisu bile upisane brojčano izražene redovne kamate uz kamatnu stopu, zakonske zatezne kamate i precizno određeni troškovi, multiplicirale i**

neistinite činjenice a koje izravno utječu na pravo i interese ovdje tužiteljice obzirom da se pravo razlučnog vjerovnika u redu ispred nje temelji na nepoštenim, ništetnim i nemoralnim ugovorima sklopljenim uz nepoštenu pobudu za koju nepoštenu pobudu su znali i II tuženik i III tuženik u trenutku sklapanja ugovora.

Ugovaranjem odredba koje se odnose na promjenjivu kamatnu stopu, dug je postao promjenjiva kategorija na koju niti korisnik kredita niti založni dužnik nisu mogli utjecati slijedom čega su te odredbe nepoštene i ništetne. Ugovarajući jednostrano promjenjivu kamatnu stopu sa neodređenim i neodredivim parametrima, ugovarajući za sebe povećanje kamatne stope za neodređeni i neodredivi postotni poen, a koji je vezan isključivo za buduće neodređene i neodredive kriterije koji će biti utvrđeni Odlukom uprave banke za svaku poslovnu godinu došlo je do ništetnosti nedopuštenih ugovornih odredbi.

Imajući u vidu nespornu činjenicu da se u ugovorima u kojima koristi predmetnu odredbu o promjeni kamatne stope tuženik nije odredio referentnu stopu za koju se veže promjena početne kamatne stope, imajući u vidu da u vrijeme zaključivanja ugovora koji sadrže tu odredbu nije bilo propisano da ugovor u slučaju ugovaranja promjenjive kamatne stope mora sadržavati element za koji se veže promjena, te način promjene, Banka je ipak kao savjesni gospodarstvenik, rukovodeći se načelom savjesnosti i poštenja, a u interesu obje ugovorne strane, bila dužna odrediti elemente za koji se veže promjena i način njihove primjene. Umjesto toga, vodeći računa samo o svom interesu, ne uvažavajući pri tom interese drugih ugovornih strana, iskoristivši činjenicu da nema propisa kojim to nalaže, tuženik je korisniku kredita i založnom dužniku nametnuo ugovorne odredbe koje navedene ugovorne strane stavlja u neravnotežan položaj, koji uzrokuju znatnu neravnotežu u pravima i obvezama ugovornih strana i sve to na štetu korisnika kredita i založnog dužnika, a što sve neposredno utječe i na prava tužiteljice, što je sve suprotno i načelu savjesti i poštenja.

Slijedom navedenog I Tuženik je prilikom sklapanja predmetnog Ugovora o kreditu broj 3205678243 postupao suprotno odredbama čl. 322. Zakona o obveznim odnosima, jer nije transparentno izložio konkretna djelovanja i učinak svih faktora koji utječu na kreditnu zaduženost, a sve uz predočenje točnih i razumljivih kriterija na temelju kojih potencijalni korisnik kredita, jamac i založni dužnik mogu procijeniti ukupne ekonomske posljedice koje će se njega proizaći sklapanjem ugovora o kreditu i to vezano za obim njegovih obveza i za iznos zaduženja za čitavo vrijeme ugovora o kreditu

Dokaz: saslušanje tužiteljice, saslušanje ovlaštene osobe I tuženika, saslušanje ovlaštene osobe II tuženika, saslušanje ovlaštene osobe III tuženika, financijsko/knjigovodstveno vještačenje poslovnih knjiga I tuženika, II tuženika, III tuženika

Obzirom na navedeno nedvojbeno je da su odredbe koje se odnose na jednostrano primjenjivu kamatnu stopu Ugovora 3205678243 od 08.11.2005. godine ništetne, temeljem prethodno citiranih zakonskih odredbi Zakona o obveznim odnosima, neovisno o činjenici što su ugovor sklopile pravne osobe, ali je u konkretnom slučaju založni dužnik i jamac potpisivanjem adhezionog ugovora o kojim odredbama se nije moglo uopće pregovarati, doveden u izrazito neravnotežan položaj kao ugovorna strana u odnosu na kreditora, ovdje I tuženika.

Isto tako postoji znatna neravnoteža između prava III tuženika i prava tužiteljice, a ta neravnoteža prouzročena je nemoralnim, nezakonitim, protupravnim poslom II tuženika i III Tuženika uz unaprijed stvorenu namjeru činja štete radi stjecanja i podjele nepripadajuće imovinske koristi.

Ugovaranjem odredba koje se odnose na promjenjivu kamatnu stopu, dug je postao promjenjiva kategorija na koju niti korisnik kredita niti založni dužnik nisu mogli utjecati, slijedom čega su te odredbe nepoštene i ništete.

Presudom Europskog suda u Luksemburgu (treće vijeće) dana 21. travnja 2016. (odlučujući o zahtjevu za prethodnu odluku Krajský soud v Praze – Republika Češka) – Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová protiv FINWAY a.s. (Predmet C-377/14) Tužitelji: Ernst Georg Radlinger, Helena Radlingerová, koja presuda je obvezujuća za sve države članice Europske unije, pa tako i za Hrvatsku, Europski sud u Luksemburgu zauzeo je stajalište „da Članak 7. stavak 1. Direktive Vijeća 93/13/EEZ od 5. travnja 1993. o nepoštenim uvjetima u potrošačkim ugovorima treba tumačiti na način da mu je protivan nacionalni postupovni propis, poput onoga u glavnom postupku, kojim je propisano da u stečajnom postupku, s jedne strane, sud pred kojim se vodi taj postupak ne može po službenoj dužnosti ispitati eventualnu nepoštenost ugovornih odredbi na kojima se temelje tražbine koje su prijavljene u okviru navedenog postupka, čak i u slučaju kada taj sud raspolaže potrebnim pravnim i činjeničnim elementima, te da, s druge strane, taj sud može ispitati samo tražbine koje nisu osigurane založnim pravom i samo u odnosu na određeni broj prigovora u kojima se ističe zastara tražbina ili njihov prestanak.

2. Članak 10. stavak 2. točku (d) Direktive 2008/48/EZ Europskog Parlamenta i Vijeća od 23. travnja 2008. o ugovorima o potrošačkim kreditima i stavljanju izvan snage Direktive Vijeća 87/102/EEZ treba tumačiti na način da se njime nalaže **da nacionalni sud pred kojim se vodi spor o tražbinama koje se temelje na ugovoru o kreditu u smislu te direktive po službenoj dužnosti ispita poštovanje obveze pružanja informacije predviđene tom odredbom te da poduzme mjere koje su propisane nacionalnim pravom u slučaju takve povrede, pod uvjetom da sankcije pritom ispunjavaju zahtjeve iz članka 23. navedene Direktive.**

3. Članak 3. točku (l) i članak 10. stavak 2. Direktive 2008/48 te točku I. Priloga I. toj direktivi treba tumačiti na način da ukupni iznos kredita i iznos povlačenja novca obuhvaćaju sve iznose koji su stavljeni na raspolaganje potrošaču, čime su isključeni oni iznosi koji se isplaćuju vjerovniku s osnova troškova koji su povezani s predmetnim kreditom i koji nisu u stvarnosti isplaćeni potrošaču.

4. Odredbe Direktive 93/13 treba tumačiti na način da, prilikom utvrđenja da je iznos naknade koju mora platiti potrošač koji propusti ispuniti svoju obvezu nerazmjerno visok u smislu točke 1. podtočke (e) priloga toj direktivi, valja ocijeniti kumulativni učinak svih odredbi koje se na to odnose i koje su sadržane u razmatranom ugovoru, neovisno o tome traži li vjerovnik u stvarnosti puno ostvarenje svake tražbine, te kada je to slučaj, **nacionalni sud mora izuzeti iz primjene sve odredbe za koje je utvrdio da su nepoštene, kako bi osigurao da potrošač ne bude njima vezan.**

V Predmetni ugovor o jednokratnom kreditu je ništetan i iz razloga što je unaprijed od strane tuženika priređen na formularnom obrazcu na kojeg dužnici kao potrošači, ovdje tužitelji, kao slabija ugovorna strana nikako nisu mogli utjecati, a naročito na samovoljno, jednostrano ponašanje tuženika tijekom trajanja kredita, kada je ugovorenu kamatu iako je nezakonito bila visoka (OGZ) često periodično mijenjao na više i u svoju korist, što je nepošteno i nezakonito i predstavlja lihvarstvo. Dakle, tuženik je jednostrano mijenjao kamatu i za sebe ostvarivao neprikladnu korist.

Člankom 147. „(1) *Direktive EEZ 93/13 propisano je: „Odredbe u ugovorima koji se nude potrošačima trebaju biti jasne i nedvosmislene.*

(2) Ako postoji dvojba u pogledu značenja pojedine odredbe, prednost ima tumačenje koje je povoljnije za potrošača.“

Obzirom da su Ugovorom o ustupu i prijenosu prava i tražbina od 27.09.2019. godine sklopljenim između I tuženika i II tuženika prenesene tražbine iz Ugovora o dugoročnom kreditu za projektno financiranje od 08.11.2005. godine koji sadrži nepoštene i ništetne ugovorne odrede, i navedeni Ugovor je ništetan u dijelu u kojem je nepošten.

Ugovor o ustupu tražbine (cesija) od 23.02.2022. godine sklopljen između II tuženika i III tuženika na temelju kojeg je izvršen upis založnog prava u zemljišne knjige u korist III tuženika Lucrum Novus d.o.o., Ul. Pavla Lončara 13, Sesvete tužiteljica u ovom postupku traži utvrđivanje ništetnim predmetnog Ugovora o ustupu tražbine (cesija) obzirom da je isti sklopljen preko granica raspolaganja II tuženika te su sklopljeni iz nedopuštene pobude II tuženika i III tuženika. Nedopuštena pobuda utjecala je na odluku II tuženika i II tuženika da sklope ništetan i nemoralan ugovor. Nesporno je da su i II tuženik i III tuženik znali i morali znati da su poduzete radnje nemoralne, protivne Ustavu i prisilnim propisima i da njih oboje vodi nedopuštena pobuda da steknu namiru od kupovnine od prodaje nekretnine u vlasništvu Stečajne mase iza DI FENIKS d.o.o. iako za navedeno nema pravnog osnova, obzirom da su i II tuženik i III tuženik znali da otac III tuženika koji je bio i direktor u trgovačkom društvu Lucrum Novus d.o.o. i koji je opunomoćio odvjetnika Davora Jonjića, koji je ujedno bio i punomoćnik II tuženika prilikom sklapanja ugovora o ustupu potraživanja duguje trgovačkom društvu DI FENIKS d.o.o. sada Stečajna masa iza DI FENIKS d.o.o., i znali su da svi članovi obitelji Čuljak bespravno koriste nekretninu u vlasništvu DI FENIKS d.o.o. čime postupaju na štetu Stečajne mase iza DI FENIKS d.o.o. a ujedno postupaju i na štetu stečajnih i razlučnih vjerovnika.

Nedopuštena pobuda utjecala je na volju sklapanja ugovora o ustupu tražbine (cesija) od 23.02.2022. godine između obje ugovorne strane, i II tuženika i III tuženika uslijed čega je takav ugovor u cijelosti ništetan *ex tunc*, od trenutka nastajanja i ne proizvodi pravne učinke, a posljedično tome ništetne su i sve radnje i instrumenti osiguranja povezani sa predmetnim Ugovorom o ustupu tražbine (cesija) od 23.02.2022. godine.

Slijedom iznesenog tužiteljica podnosi predmetnu tužbu s prijedlogom Naslovnom sudu da nakon utvrđenih činjenica i dokaza, primjenom važećih propisa i Direktive Vijeća Europe EEZ 93/13 utvrdi da Ugovor o dugoročnom kreditu broj ugovora 3205678243 sadrži nepoštene ugovorne odredbe, a ukoliko Sud procijeni po službenoj dužnosti da Ugovor o dugoročnom kreditu broj ugovora 3205678243 ne može opstati bez nepoštenih i ugovornih odredbi da je ništetan u cijelosti, te da donese slijedeću:

P R E S U D U

I. Utvrđuju se ništetnim odredbe Ugovora o dugoročnom kreditu za projektno financiranje Broj Ugovora 3205678243 od 30.10.2005. godine u dijelu koji se odnosi na ugovaranje kamatne stope koja je promjenjiva jednostranom odlukom I tuženika sukladno odluci kreditora, a koje odredbe su sadržane u slijedećim člancima Ugovora o dugoročnom kreditu;

Čl. 1. Ugovora o dugoročnom kreditu

„kredit u kunskoj protuvrijednosti EUR 144.683,00 obračunato prema srednjem tečaju Zagrebačke banke d.d. Korisnik kredita se obvezuje iznos kredita iz prethodnog stavka vratiti uz valutnu klauzulu, s pripadajućim kamatama....“

Čl. 2. Ugovora o dugoročnom kreditu

„redovna kamata koja je tijekom postojanja obveze po ovom ugovoru promjenjiva, u skladu s promjenama Odluke o kamatnim stopama Zagrebačke banke d.d. a na dan sklapanja ovog ugovora iznosi 7,00% godišnje, interkalarnu kamatu po stopi jednakoj stopi redovne kamate, sve u kunskoj protuvrijednosti na dan plaćanja obračunato po srednjem tečaju Zagrebačke banke d.d. na dan plaćanja“

„Stopa redovne kamate uvećava se u skladu s Odlukom o kamatnim stopama Kreditora ukoliko Korisnik ne podmiri dospjelu tražbinu po ovom Ugovoru odnosno ne ispuni uredno bilo koju svoju drugu obvezu prema Kreditoru. Stopa redovne kamate za sve dospjele a nepodmirene tražbine iz stavka 1. ovog članka, uvećava se na dan dospjeća u skladu s Odlukom o kamatnim stopama Kreditora, te će Kreditor obračunati i naplatiti ugovornu kamatu primjenom stope kamate po dospjeću određene u skladu s Odlukom o kamatnim stopama Kreditora, i to za cijelo razdoblje do dana plaćanja.

Korisnik kredita obvezuje se platiti naknade u skladu s Odlukom o tarifi naknada za usluge Kreditora, važećom na dan obračuna;

15% od iznosa kredita (min 750) kn za obradu i administriranje kredita

10% za izmjenu uvjeta na zahtjev Korisnika kredita a sve ostale naknade i troškove u skladu s Odlukom o tarifi naknada za usluge Kreditora.

Čl. 3. Ugovora o dugoročnom kreditu

c)Redovna kamata u periodu počeka pripisuje se glavnom dugu po ovom Ugovoru. Korisnik kredita daje izričitu suglasnost da se redovna kamata u periodu počeka obračunava i naplaćuje na način definiran u prethodnom stavku ovog članka....“

Članak 8. Ugovora o dugoročnom kreditu

„Za slučaj izmjene redovne kamatne stope u skladu s Odlukom o kamatnim stopama Kreditora Korisnik kredita pristaje da Kreditor povisi ili snizi iznos anuiteta iz prethodnog stavka, te se obvezuje plaćati izmjenjene anuitete.“

Članak 24. Ugovora o dugoročnom kreditu

„C) Na dospjele tražbine iz ovog Ugovora, pored redovnih, obračunava se i kamata po dospjeću. Kamata po dospjeću obračunava se za vrijeme zakašnjenja, i to od prvog dana po dospjeću pojedinog anuiteta ili cijelog kredita.

R) Korisnik kredita obvezuje se platiti sve poreze (porez na uslugu, porez na kamate i sl.) kojima bude terećen Kreditor s naslova odobrenja i naplate ovog kredita. “

II Ništetan je Ugovor o ustupu i prijenosu prava i tražbina sklopljen dana 27.09.2019. godine između Zagrebačke banke d.d., Trg bana Josipa Jelačića 15, OIB: 92963223473 kao vjerovnika i DDM Invest III AG, Schochenmühlestrasse 4, 6340 Baar, registrirano pod registarskim brojem CHE 115.238.947, OIB: 42497989050 zastupano po Alessandro Pappalardo, predsjednik uprave i Fredrik Olsson, član uprave zastupljeni po specijalnoj punomoći po odvjetniku Davoru Jonjić iz Zagreba, II Malešnica 27, OIB: 93155702620, na kojoj su ovjereni potpisi kod Javnog bilježnika Daniela Billa iz Kantona Zug dana

07.08.2019. s pečatom Apostille od 08.08.2019. posl. br. 11263/19 ovjeren kod Javnog bilježnika Ilinke Lisonek pod brojem OV-8125/2019 dana 27.09.2019. godine

III Ništetan je *ex tunc* i ne proizvodi nikakve pravne učinke Ugovor o ustupu i prijenosu tražbine (cesija) sklopljen dana 23.02.2022. godine između DDM Invest III AG, Schochenmühlestrasse 4, 6340 Baar, registrirano pod registarskim brojem CHE 115.238.947, OIB: 42497989050 zastupano po Alessandro Pappalardo, predsjednik uprave i Fredrik Olsson, član uprave zastupljeni po specijalnoj punomoći po odvjetniku Davoru Jonjić iz Zagreba, II Malešnica 27, OIB: 93155702620, na kojoj su ovjereni potpisi kod Javnog bilježnika Daniela Billa iz Kantona Zug dana 07.08.2019. s pečatom Apostille od 08.08.2019. posl. br. 11263/19 ovjeren kod Javnog bilježnika Ilinke Lisonek pod brojem OV-8125/2019 dana 27.09.2019. godine kao Ustupitelja i LUCRUM NOVUS d.o.o. Sesvete, Pavla Lončara 13, OIB: 57623866429, zastupano po prokuristu Zvonimir Čuljak, OIB: 26000786913, Sesvete, Ulica Pavla Lončara 13

IV Nalaže se I tuženiku, II tuženiku, III tuženiku naknaditi tužiteljici parnični trošak zajedno sa zakonskom zateznom kamatom tekućom po stopi propisanoj čl. 29. st. 2. Zakona o obveznim odnosima (NN 78/15, 114/22, 156/22, 155/23) koja se određuje za svako polugodište, uvećanjem prosječne kamatne stope na stanja kredita odobrenih na razdoblje dulje od godine dana nefinancijskim trgovačkim društvima izračunate za referentno razdoblje koje prethodi tekućem polugodištu za 5 postotnih poena, od dana presuđenja pa do isplate, sve u roku od 15 dana pod prijetnjom ovrhe.

Zagreb, 15. siječanj 2024. godine

TUŽITELJICA

Nada Landeka